

Vurkeltcu verjeti več ni, to dokazujejo že brez številni ugovori proti razdelitvi stavbenih stroškov in občinskih volitvah v Dobri. Pa zakaj bi moral biti ravno župnik Vurkelt načelnik krajnega šolskega sveta v Dobri? O tem bodemo še govorili pri kompetentnih oblastih. Zakaj pa župnik ne sme, oziroma ne more biti občinski župan? Že po zaukazu najvišjega cerkvenega poglavarja rimskega papeža bi moral duhovnik častna mesta, kakor n. p. načelstvo, računovodstvo itd. opustiti. Res lepo ubogate, g. Vurkelt, svojega najvišjega poglavarja! Kakor Vi, tako mi! Več prihodnjic.

Vsevedež.

Sv. Barbara v Halozah. Dne 11. grudna umrla je hčerka tukajšnjega poštarja g. Rakuša. Bila je dalj časa bolehana na nesrečni jetiki. Pokojnica bila je zelo blaga duša, miroljubna v vsakem oziru vzor oseba. Cela župnija žaluje za tako pridno poštarico. Kako je bila pri vsem ljudstvu priljubljena, se je videlo ob njenem pogrebu, katerega je se udeležila ogromna možica ljudstva. Mi njo ohranimo v večnem spominu in blagi duši pa raj in pokoj! G. Rakuša pa izkreno sožalje! — Tokaj nameravajo ustavoviti telefonično zvezo. To bodo pač kaj vele-pomembnega za nas Barbarčane. Splošno se govoriti, da že baje na spomlad pričnejo z zgradbo. Upamo, da se tudi ta zaželjena stvar uresniči.

Novice.

Srečne božične praznike

želite

vsem somišljenikom in prijateljem
uredništvo in upravištvto.

Žena možu glavo odrezala. Iz Pariza se poroča: Francoski carinski uradnik Salome v Algirju je živel že dalje časa s svojo ženo v prav nesrečnem zakonu. Pred par dnevi pa je žena svojega moža v spanju napadla in mu glavo odrezala.

Umor in molitev. V ruski vasi Bujancevo blizu Tvera je prišla k županu ob polnoči kmetica Kolyčeva in je pripovedovala, kako je ubila s polenom lastnega svojega moža. Kolyčev bil je nameč pjanec. Ko so zadnjič njegovega sina vzeli k vojakom, je še bolj pil. O polnoči vrnil se je s svojim sinom domov. Sin je šel spati, oče pa je bil še vedno žegen. Pretepel je ženo ter jo poslal po žganje. Kolyčeva je prinesla žganja ter je mož do nezavesti napila. Nato je prinesla veliko poleno, prižgala svečo pred sveto podobo in pričela moliti. Ko je izmolila, vzela je poleno in je udarila spečega moža po glavi ter ga ubila. Drugi dan so jo odpeljali v ječo, sina pa k vojakom ... Ruska kultura!

Izbruh vulkana. Iz Melbourna se poroča: Parnik „Pacifique“, ki je priplul od otokov Novih Hebridov v Voumes, je sporočil, da so se zgodili na otoku Ambrym veliki vulkanski izbruhi, ki so trajali več dni. Na gori monte Minnie nastalo je nakrat šest novih kratrov. Gora se je sesula. Vsled tega je nastala veli-

kanska nevarnost za tamošnjo misijonsko postajo. Prebivalci so v čolnih zbežali. Gorečava je več vasi pokrila. Na stotine domačinjev je našlo svojo smrt. Neki francoški parnik je rešil 500 oseb, večidel otrok in starih ljudi. Nastal je tudi požar, ki je uničil en del otoka. Ves otok je pokrit s pepelom, medtem ko teče lava v rekah. Sicer pa so v teh pokrajinah vulkanski izbruhi nekaj navadnega.

Čuden beg iz zapora. Iz Bukarešta poročajo: Pred enim letom je bil zaradi špijonaže obsojen na 20 let v prisilno delavnico poročnik Rodrigo Goliescu. Zaprt je bil v prisilni delavniči v Quele Marc. Goliescu je te dni poskusil prav na romantičen način pobegniti. V zaporu izdelujejo kaznencem razne predmete, ki se potem prodajajo trgovcem. Tak trgovec je tudi neki Bogoslav, ki ima brata stražnika v zaporu. Ko je v soboto zvečer hotel oditi Bogoslav z vrečo na hrbitu iz kaznilnice, ga je vratar ustavljal ter vprašal, kaj da ima v vreči. Bogoslav mu je odgovoril, da nese lesene žlice. In že mu je vratar dovolil, naj odide skozi vrata, ko je zapasil, da se nekaj pregiblje v vreči. Dal je vrečo odpreti ter našel med lesenimi žlicami poročnika Goliescu. Poročnik je imel pri sebi 1500 frankov, revolver, 25 patron in dva potna lista na ime Bogoslav.

Po brzovaru je potoval. Iz Carigrada poročajo: Groteskna epizoda se je pred kratkim odigrala v Štambulu. Hassan Baba, stari prodajalec sadja iz Male Azije, se je namenil vrnititi se z izkuščkom enega leta zopet nazaj v domovino. Zato je iskal v galatskem pristanišču ladjo. Tam se je sešel s telegrafistom, znanim šaljivcem, ki mu je ponudil, da ga za majhno vsto denarja hitro spravi v njegovo domovino in sicer „po brzovaru.“ Hassan je ponudbo z veseljem sprejel ter šel takoj s telegrafistom. Ta je posadil Hassana k brzovarnemu aparatu, dal mu v roke dve žice ter mu ukazal, naj dobro zapre oči in naj jih pod nobenim pogojem ne odpre. Nato je začel aparat ropotati in — potovanje se je začelo. „Zdaj smo že v zraku“, je razlagal telegrafist Hassana, „zdaj smo nad morjem; sedi mirno, da ne padaš v morje!“ Hassana je jelo srce utripalo. Ves se je tresel ter jel prosiš: „Prosim te, obrni: peljem se raje s parnikom!“ Tedaj pa je telegrafist „obrnil“. Za hip je ustavil aparat in Hassan je bil zopet v mestu sultanov, v sobi telegrafistovi. Hitro je izpustil žice ter tekel na vso moč v pristanišče. Med potjo pa je prisegal, da se nikdar več ne bo vozil po brzovaru.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Gledě železniškega projekta Ptuj-Rogatec se nam poroča: Okrajni odbor ptujski je z ozirom na veliko potrebo železnice Ptuj-Rogatec za prebivalce okraja poslal na ministarskega predsednika ter na poslanca Einstinna, dr. Hoffmann von Wellenhof in Marchkl sledeči telegram: — „Prosimo najnovejše, da vplivate, da se generelno in v detailju komisijonirani železniški projekt Sv. Lenart-Ptuj-Rogatec takoj v vladino predložite železnic sprejme. Jos. Orning, dr. von Fichtenau, Maks Straschill.“ Pričakovati je, da se bodejo tudi drugi prizadeti okraji temu koraku pridružili ter da bodejo v ta namen vsi merodajni činitelji svojo dolžnost storili.

V Sp. Gasteraju imajo zdaj klerikalni občinski zastop. In glej, ta črni občinski zastopni imel nobenega druga nujnejšega opravka, nego da je imenoval za „častnega“ občana — kaplana Ivana Bozina! Ko bi to ne bilo smer-

šno, bilo bi sramotno za volilce. Kajti o pretepu Bozina zna ljudstvo mnogo povedati, kar ni posebno častno. Pravzaprav pa je kaplan Bozina lahko častni občan v kraju, kjer je — Roškar državni poslanec. Kajti obo imata slično preteklost.

V Studenicah pri Mariboru bil je g. dr. Juritsch za župana izvoljen. Občinski svetovalci pa so postali slednici gospodje: L. Petz, Jakob Kunej, David Wuss, H. Konigeger, Anton Ullrich in Karl Mayer.

Okrajni zastop v Radgoni imel je pod predsedništvom svojega načelnika Johana Reittera plenarno zborovanje. Razpravljalo se je o proračunu za l. 1914, ki znaša v dohodkih 54.553 K in v izdatkih 55.890 K.

Umrl je v Ljutomeru g. Andrej Luckner. Pokojnik bil je 42 let izvršujoči član tamоšnje prostovoljne požarne brambe. Gasilci napravili so mu jako lep pogreb. N. p. v. m.!

Ptujski sejmi. Na sejem dne 16. decembra prinalo se je 221 konjev in 819 kosov goved. Na svinjski sejem dne 17. prinalo se je 912 svinj. Prihodnji svinjski sejem vrši se 31. decembra, prihodnji konjski in goveji sejem pa dne 5. januarja.

Orožniško postajo, obstoječo iz treh mož uresničili bodejo z novim letom v Zgornji Pulskavi.

Nove poštne postaje so ustanovili v Št. Vidu pri Planini ter v Stainzalu pri Radgoni.

Divji lovci. Ko je bil zadnjič grof Attems v svojem revirju v Savinski dolini na lov, začelo se je več strelov. Kmalu nato našli so tudi ustreljenega gamza. Enega divjih lovev so opazili, pa je zamogel še zbežati.

Ukradeno kolo. Svoj čas bilo je trgovcu Gusev v Mariboru kolo ukradeno. Zdaj so našli kolo pri nekem drugem trgovcu v Leitersbergu. Leta je kupil kolo od že večkrat predkaznovanega agenta Rebriček.

Tativne. V Mariboru bila je ukradena dijaku Temu črna zimska suknja v vrednosti 60 kron, dijaku Petek pa zeleni površnik za 30 K.

Ponesrečeni rudar. Med ponesrečenimi rudarji v jami Britof pri Divači nahaja se tudi Stajerski rojak, l. 1864 v Laufenu rojeni Martin Vizovnik. Nesrečnež zapušča vdovo in dvoje otrok.

Surovost. Jaka Sledič iz Gornevasi pijačeval je v neki gostilni v Rogatcu. Ko je bilo treba plačati, pričel je razgrajati, tako da so morali po orožniku poslati. Orožnik vjel je suroveža v Lehnu. Sledič pa je udaril orožnika v obraz, tako da mu je čakao iz glave zbil. Vsled tega je orožnik Slediča z bajonetom v stegno sunil in ga težko ranil. Slediča so odpeljali v bolnišnico v Celje.

Ubit in sežgan. Hlapec Matija Čapel v Radgoni je čistil konja; ali konj je udaril hlapca s kopitom na trebuh in ga je tako težko ranil, da je nesrečni hlapec v bolnišnici umrl. Mrliča spravili so v mrtvašnico bolnišnice, kjer je nastal iz neznanih vzrokov ogenj. Plamenia so vpepelila obliko in mrliča samega.

Iz vlaka skočil je v Slov. Bistrici posestnik Johan Sternat iz Oplotnice. Bil je hudo poškodovan.

Požigalec. Posestniku in konjedercu Simunu Drevenšek v Spodnji Polskavi pogorele so tri slamnate šape. Tudi njegovo gospodarsko poslopje bilo je v veliki nevarnosti. Ogenj je napravil nalašč posestnikov sin Jakob Keržič, to pa zaradi tega, ker je Drevenšek njegovega psa vzel.

Splašeni konji. Na poti iz Škofjevasi v sv. Marjeti pri Celju so se splašili konji hotelirja

KAJ JE PRALNA VESELICA?

To je tisti veseli dan, kadar se snaži perilo s Schichtovim milom, znamka „Jelen“. Perilo postaja očvidno čisto. V krajem času, med prepevanjem in smehom, je izvršeno vse delo. V vsakem kusu Schichtovega mila je skriven palček, ki skrbi za to, da perici ni treba toliko dragati. Perilo ostane vsled tega dolgo časa kot novo in se ne razigrira tako hifro, kakor če se pere z navadnim milom, katerega pralna moč se mora nadomestiti s silnejšim obdelovanjem perila.

Justina iz Doberne. Gosp. Franc Wretscher skočil je še pravočasno iz voza. Voz se je zaletel v telegrafični drog in se je prevrnil. Kučijaž si je zlomil desno nogo.

Pod vlak prišel je v Celju železničar Anton Drugowitsch. Mašina ga je vlekla 12 korakov daleč; zdrobilo mu je več reber in obe nogi, tako da je še tisti dan v bolnišnici umrl. Nesrečen je zapušča vodno enega otroka.

Samomor. V Celju skočil je čevljar Wogg v Savinjo. Pozneje so ga mrtvega iz vode potegnili. Baje je nesrečen vsled hude bede smrtno poiskal.

Nevarna igrača. V Mariboru igral se je 14 letni šolar Jožef Kralj z nabasanim revolverjem. Nakrat se je revolver sprožil. Krogla zadela je šolarja Karla Kineli v obraz in ga težko ranila. Odpeljali so ga v bolnico. Kralj kupil je revolver pri nekem puškarju za 15 kron.

Razgrajač. V Mariboru razgrajal je pijani huzar Anton Bagozi tako hudo v Smetankovi krčmi, da so gostje zbežali. Razbil je s sablo mnogo pohištva. Oddali so ga vojaški sodnji.

Iz Koroškega.

Cesar in Koroško. Pri zadnjem delegacijskem dnevu vprašal je načesar koroškega poslanca dra. Waldner: „Vi zastopate Koroško?“ — Dr. Waldner: „Ja, Veličanstvo.“ — Cesar: „In v državnem zboru zgornjo Koroško?“ — Dr. Waldner: „Ja, Gailtal, Kanaltal in okraj Paternion v dravski dolini.“ — Cesar: „Delegacijske razprave tečejo nekaj počasi.“ — Dr. Waldner: „Pač, ali razprave se vršijo vendar ugodno in ta počasnost je deloma odvisna od istočasnega zasedanja državne zbornice ter predvsem od prestane težke zunanje krize.“ — Cesar: „Vi ste tudi v koroškem deželnem zboru?“ — „Ja, Veličanstvo!“ — Cesar: „Veseli me, da koroški deželnih zbor takoj pridno deluje.“ — Dr. Waldner: „Ja, Veličanstvo, naš koroški deželnih zbor ima trdno večino, v kateri se nasprotja ogladijo.“ — Cesar: „To je razveseljivo. Kako stoji z vodno nevarnostjo v Gailtal?“ — Dr. Waldner: „Hvala po blagotrosti Vašega Veličanstva doseglih zgradb pri gorskih potokih je dolina od največjih nevarnosti oproščena. Prosim Vaše Veličanstvo naj blagovoli sprejeti zahvalo vsega prebivalstva.“ — Cesar: „Veseli me, da se je vsaj najhujše odpravilo.“

Prvaški hujščaki. Piše se nam iz St. Paula: Takaj je sicer popolnoma nemški trg; ali nekateri pravki hočejo tudi tukaj na balkanski način izzivati. Po gostilnah rogovilijo in kričijo „veselovanske“ pesni, ki jih na Koroškem noče nikdo slišati. Vodja teh hujščakov je nek srbofinski vžitninsko-davčni uradnik. Zadnji je v spremstvu šolskega sluge pisan po raznih gostilnah kričal in so se morali gosti sami pomagati. No, to se zamore še večkrat zgoditi, kajti koroška zemlja ni tla za balkanske navade. To naj si tudi naši slovenski hujščaki zapomnijo.

Sneg je zapadel po celi Koroški, celo v najnižjih dolinah. V višjih krajinah seveda je tudi mnogo hujšč. Saj je koroška zima itak znana kot jako huda.

Zgorelo je posestvo Alojza Muhr pri Možirju. Prebivalci rešili so le živino in nekaj počitva. Tudi mnogo poljedelskega orodja in mašin je zgorelo. Škoda je tako velika. Vzrok požara pa še ni znan.

Ozdravljen samomorilec. Lovec grofa Henckell našel je v gozdu nekega moža, ki se je delal zanjko okoli vrata, da bi se obesil. Ko je lovca zagledal, dejal je mož: Ti si me rešil, zdaj sem za enkrat ozdravljen. Lovec je peljal moža v vas in ga izročil sosedom.

Ponesrečeni župnik. V St. Petru pri Reichenfelsu izdrsnil je župnik Jožef Rescher, padel in si zlomil 4 reber.

Zalostni konec. V Rakolah pri Velikovcu skočila je posestnica Marija Karpf pred očmi svoje hčerke v Dravo in je izginila v valovih. Iskala je smrt zaradi domačih prepirov in radi sramote, ki jo je čutila, ker so njenega moža zaprli. Moža dolžijo namreč, da je valed prepira skozi okno na svojo sosedino ustrelil in so ga zaradi tega sodniji izročili.

Zaprli so v Münchenu nekega kovača Pija Taler iz Millstattu na Koroškem, kateri je izvr-

šil na Nemškem in tudi doma na Koroškem razne tatvine.

Cerkveni rop. V farni cerkvi Maria-Rojach vломil je neznani tat v nabiralnik in ukradel denar, katerega je pa bilo prav malo.

Vlom. V Feldkirchenu so tatovi vlonili pri trgovcu Reichmannu in ukradli za 400 krov blaga. Nadalje so vlonili pri mesaru Schieflu; ukradli so mu 10 krov, medtem ko se mese niso dotaknili.

Zaprli so v St. Paulu i. L. delavca Antona Schweger; dolžijo ga raznih tatvin in vlonov v cerkveni nabiralnik.

Tatvina streliča. Neznani tat je vlonil v skladisče streliča Au pri Steinu in je ukradel 10 kil črnega smodnika, 50 kapseljev, 3 vence žnore.

Pazite na deco! V Ettendorfu polila se je 5 letna Marija Ašnhoz v vrelo vodo. Nesrečni otrok bil je tako hudo opečen, da je kmalu nato v bolnišnici umrl.

V zapor vtaknili so v Beljaku nekega Franca Plautz, ker je s požigom grozil.

Nezgoda. V Pichleru prišel je hlapec Joh. Keršič z desno roko v cirkularno žago; odtrgal mu je kos palca.

Rop. Rudar Dominik Knapp iz Črne popiral je z dvema tujima fantoma v neki gostilni v Pliberku. Fanta spremila sta ga potem tudi proti Mežici. Na poti sta ga napadla in mu 10 krov oropala. Orožniki pa so ju kmalu vjeli. Roparja sta hlapca Jože Samec iz Lieše in Albert Herzog iz Prevalja.

Slepar. Zaradi raznih goljufij zaprli so v Celovcu potnika Johana Švegelj iz Kranjskega in ga oddali deželnemu sodnji. Tudi sodnija v Linzu ga zasleduje zaradi sleparstva.

Izpred sodišča.

Ubijalci.

Maribor, 16. dec. Viničarski sinovi Alojz Ciglarič, Štefan Ciglarič in Jožef Ciglarič iz Vinske gore ter Franc Kociper iz Vrebrovnika pjančevali so v gostilni Peitler v Vrebrovniku. Mimo je prišel viničarjev sin Jožef Majcen, na katerega imajo že dalje časa jazo. Fantje so s poleni takoj za Majcencem tekli, ki je proti svojem domu bežal in tam očeta na pomoč poklical. Stari in mladi Majcen sta se oborzoila s sekiram. Pred hišo prišlo je do prave bitke. Brati Ciglarič vrgli so mladega Majcena na tla in ga pobili. Kociper zopet pobil je starega na tla in mu vzel sekiro. Vsi štirje so potem s poleni zbijali po starčku. Revežu so zdrobili glavo, tako da je čez par dni umrl. Kjer se ni moglo dognati, kdo je pravzaprav starega Majcena ubil, bili so vsi trije bratje Ciglarič in Kociper vsak na 14 mesecov težkeje obsojeni.

Celjska porota.

Celje, 16. dec. (R o p.) Kočarjev sin Miha Medvešek pjančeval je v sv. Štefanu pri Celju s 16 letnim Jurjem Jug. Ko sta se zvečer proti domu vračala, srečala sta posestnikovega sina Jožeta Čaka. Medvešek skočil je takoj proti njemu, ga prikel za prsa in zavil: „Pri moji duši, ako ne daš takoj vsakemu eno korno, te ubijem!“ Čaks je dejal, da nima denarja. Jug mu je potem pregledal žep in vzel zavoj tobaka. Potem ga je Medvešek še ob tla vrgel. Šele ko so prihajali drugi ljudje, sta zbežala. Porotniki so smatrali Medvešeka za kritega ropa, ali dejali so, da je storil čin v pjanosti. Zato je bil Medvešek le na 6 mesecov zapora obsojen. — (Svinjarja). 15 letni fabrični delavec Franc Lampret iz Novecerke in delavec Johan Grob iz okolice Celja zgrešila sta se nad nekim 9 letnim dekletom. Lampret je bil obsojen na 7 mesecov, Grob pa na 6 mesecov težkeje.

Politični duhovnik vsega zmožen.

Dunaj. — Pred okrajnim sodiščem Landstrasse na Dunaju je tožil pater Julian Lukaszkiewicz predsednika poljske šolske družbe na Dunaju, krznarja Ladislava Glowninskega, radi razširjenja časti, ker je ta v neki civilni razpravi reklo, da je pater Lukaszkiewicz pon-

rejal podpise. Obtoženec je nastopil dokaz resnice. Svak patra Lukaszkiewicza, vpokojeni železniški mojster Kazimir Zacharski iz Sanoka v Galiciji, je izpovedal sledče: Leta 1896 je pater priredil romanje v Lurd in po njegovem naročilu je dal Zacharski nalepiti oklic po Tarlovu. Ko je krakovski stolni kapitel to izvedel, je odvzel patru Lukaszkiewiczu priredo romana ter poveril patra Smoczinskega. Lukaszkiewicz mi je nato narekoval odprt pismo na krakovskega knezoškofa Puzyno, v katerem je ostro napadal tolni kapitel in župnika Smoczinskega. Obenem me je pozval, naj podpišem pismo z imenom „Mihael Borofka.“ Ko tega nisem hotel storiti, je Lukaszkiewicz sam podpisal to tje ime. Drugič mi je poslal Lukaszkiewicz iz Trsta štiri zaprta pisma z naročilom, naj jih vržem v poštni nabiralnik. Priča Stefanija Babnista, hči prejšnega hišnika v hiši poljske šolske družbe, je izpovedala, da jo je pater Lukaszkiewicz večkrat pozval, naj podpiše podpisane in prazne listke z imenom svoje matere. Storila je to, ne da bi vedela čemu. Enkrat, ko je tak listek podpisala, je reklo: „Zdaj lahko revidirajo.“ Obtoženec je bil oproščen, ker se mu je posrečil dokaz resnice.

Književnost in umetnost.

Trgovinski promet z Balkanom po vojni pričenja se lepo oživljavi. Izredno pozdraviti je torej izdajo zemljevida, ki osega železniške zvezze Balkana z vsemi postajami, z razlikami eno- in dvoproznihi, takih z brzovlaki in drugih itd. Izborna je v tem oziru popolnoma novo izdelana, dobro čitljiva izdaja 1914 Freytagove prometne karte Avstro-Ogrske z balkanskimi deželami (1 : 1,400,000 cena s seznamom postaj K 240; zalog kart, zavoda G. Freytag & B. rntd, Dunaj VII, Schottenfeldgasse 62). Karta je 80 : 110 cm velika in ima še 5 postranskih kart (okolina Dunaja, okolina Pragi, severno-vzhodno Češko, okolina Budimpešte in Balkanski polotok). Ta karta daje pač vse, kar se zamore od dobrega železniškega zemljevida zahtevati in je izborna za solo in urad, za pisanino in zasebno rabo. Karta, katere nabavo prav toplo priporočamo, izliza je tudi v madžarskem jeziku.

„Die Einführung von Aussenständen in Kroatien — ein Beitrag zur internationalen Rechtshilfe von Dr. Lavoslav Schick, Rechtsanwalt in Zagreb' (zaloga dvorske knjigarnje Moritz Perles na Dunaju, 1914, cena K 2—). Ta zanimivi knjiga, ki se jo dobi v vseh vedenjih knjigotržnicah, je prav podučna glede juridičnih razmer na Hrvatskem in prav koristna kot mednarodni pravni pomoček.

Poraba svinje v gospodinstvu.

(Konec.)

D. Trajne klobase.

12. Jeterne klobase, mrzle za jesti.

Dve tretini enih jeter se skuha. Vsa mastna drobovina (rajzelič) se kuhanja doda; nadalje 2 kili kuhanega svinjskega mesa; 1/2 kile napol mehko kuhanega v kocke razrezanega hrbitinega špeha, 30 fino seklijnih, v masti ovčrtih čebul; eno tretino surovih, pasiranih jeter, soli, belega, zdrobljenega popra, gobic (Trüffeln) ali gosjih jetrič se fino seklij, z juho iz kotija zmeseja in trdno v gladke, široke čreve napolni. — Počasi in previdno v gladke, široke čreve napolni. — Počasi in previdno včerat prebsti; čez noč naj se pusti te klobase na slami izhladiti in 8 dni okaditi. Pozor! Klobase se rade zlomijo!

13. Rdeče klobase, mrzle za jesti.

Dober kos kuhanega mesa, vse meso od glave, ledice, jezik, srce, fino seklijano, hrbitinega špeha, zrezan v kocke, sol, poper, ovčre čebule, nekaj krv, se napolni na rahlo v gladke, široke čreve. Počasi kuhati, izhladiti in okaditi, kakor 12.

14. Schlackwurst.

Tri dele surovega šunkinega mesa, en del trdnega hrbitinega špeha saj tako fino seklij; soli, belega in celega popra, nadalje nekaj sladkorja in salpetra, napolni se trdno v široke čreve; pri napolnjevanju se večkrat prebodi, drugi dan pa zopet napolni. 24 ur okaditi.

15. Cervelat-klobase.

En del suhega govejega mesa, 2 dela svinjskega mesa, 1 del trdnega špeha, vse surovo, soli in popra; ravna se tako kakor pri 14.

16. Kranjske klobase.

2 dela govejega mesa, en del svinjskega mesa, grobo zrezano, 1 del trdnega, v kocke zrezanega špeha, soli, popra, v tanke čreve trdno napolniti, na pare prevezati, dalje časa okaditi.

K izdelovanju trajnih klobas je omeniti, da, kjer se rabi surovo meso, se mora isto na tribine preiskati.